

J. P-k.
Kranjeka.

Slov. Glasnik XI. 1866. 23. 24.

L. Stefan.

529/59

L. Stefan je bil lep mladenič in je služil kralja Heroda. Žena Herodova pa je bila hudobna in ga je skušala v greh zapeljati; ker se je pa Stefan vedno ogibal, jela ga je črtiti in sovražiti, ter je iskala priložnosti se nanj njim maščevati.

Na v. večer se je Stefan po dvoru sprehajal in glasno prepeval:

Nocoj, nocoj
Le svet večer,
Ga ni bilo,
Pa ga ne bo.

Nocoj, nocoj
Le kralj rodi
Čez kralje vse
In tu' čez kralja Herodeža.

Herodova žena, ki je v lini stala in Stefana preperati slušala, steče biž k svojemu možu, rekot: "Naj Stefan je rinoči troje vince pil, pa se danesne ve, kaj govori." - Herod se zelo razrdi in reče gnati Stefana v velik gozd. "Oudi," pravi, "je divji konj; svedel je še mnogo, pa bodo tudi Stefana ubozega." - Hlapci ga zvežejo in odpeljejo v gozd. Ko pridrži divji konj, odveše Stefan zlati pas ter mu ga vrže na vrat. Konj mu je bil pokoren in Stefan ga zasede ter jendi pred Herodov grad. Pred gradom zarežeče divji konj pa in pri tej prici se podere pod grad. "Stefan je copernik," reče Herod. "Vržite ga v globoko jamo, ondi je polno kač in gadov; svedli so še mnogo, pa bodo tudi Stefana ubozega." - Hlapci ga vržejo v jamo, pa kače in gadi mu ne storé nič zalega. "Sedaj se le vem," reče Herod, da je Stefan res copernik. Odpeljite ga na nože in pobijte ga s kamenjem." Hlapci ga peljejo na široko nože in ga podbijajo s kamenjem, kakor jim je Herod velel. Pa kjer je bila nečas grobnica, stala je drugo jatro kape-lica - sv. Stefana.